

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200401
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200401.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a z členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: Y. U., nar. XX. Z. XXXX, bytom J., právne zastúpeného Mgr. Jánom Lichnerom - Advokátska kancelária Lichner Legal s.r.o., so sídlom Legionárska 7451/4, Trenčín, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28. marca 2013, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 15Sd 138/2013-41 zo dňa 9. decembra 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 15Sd 138/2013-41 zo dňa 9. decembra 2013 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 9. decembra 2013 č. k. 15Sd 138/2013-41 potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28. marca 2013, ktorým odporkyňa podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť podľa posudkového záveru posudkového lekára je u navrhovateľa naďalej vo výške 70 %, z ktorého dôvodu mu patrí invalidný dôchodok v nezmenenej sume, nakoľko skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu invalidného dôchodku a jeho sumu sa tým nezmenili.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Trenčín z 6.3.2013 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Trenčíne zo dňa 21.5.2013 a 3.10.2013, pretože títo dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ spĺňa naďalej podmienky invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70%.

Podľa krajského súdu v posudzovanej veci príslušné posudkové komisie dostatočne a v krátkom časovom intervale posúdili aj na základe vlastných vyšetrení zdravotný stav navrhovateľa. Všetky posudky sú náležité po stránke medicínskej zdôvodnené a v zásadných otázkach si vzájomne neodporujú. Krajský súd uviedol, že právny zástupca navrhovateľa na pojednávaniach pred súdom

uvádzal, že navrhovateľ sa necíti byť zdravý, nie je spokojný s postupmi posudkových lekárov a navrhoval, aby súd pribral do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie ortopédia, resp. neurológia. Krajský súd zotrval na názore, že v súčasnosti zdravotný stav navrhovateľa neodôvodňuje zmenu pre iný záver, než aký prijali dve od seba nezávislé posudkové komisie ústredia odporkyne. Krajský súd poukázal na to, že navrhovateľ v priebehu prieskumného konania odporkyni ani súdu nepredložil relevantný dôkaz, ktorý by nasvedčoval inému rozsahu jeho zdravotného poškodenia. Neuvedol žiadne nové skutočnosti, resp. dôkazy, s ktorými by sa posudkoví lekári odporkyne neboli zaoberali, ich posudky sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Pokiaľ ide o spochybňovanie objektívnosti posudkových lekárov odporkyne zo strany navrhovateľa, odporuje to ustanoveniu § 153 a násl. zákona, ktoré presne stanovujú práva a povinnosti posudkových lekárov s poukazom na okolnosť, že títo majú udelenú licenciu na vykonávanie lekárskej posudkovej činnosti nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia a úrazového poistenia. Akékoľvek subjektívne spochybňovanie ich odbornej spôsobilosti a nezáujatosti by mohlo viesť k porušeniu princípov právneho štátu. Podľa platnej právnej praxe znalecký posudok nemá vyššiu právnu silu ako posudok posudkového lekára a na viac v posudzovanej veci neboli namietané žiadne konkrétne rozpory týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa, ktoré by bolo potrebné odstrániť. Ustanovovať vo veci príslušného znalca za súčasného skutkového stavu sa preto krajskému súdu javilo ako nadbytočné.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Rozsudok krajského súdu žiadal zrušiť a vrátiť vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zo záverov lekárskeho správ podľa navrhovateľa vyplýva, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím pre posúdenie invalidity je v jeho prípade obojstranná /totálna endoprotéza/ so závažným obmedzením pohybu s MPVZČ v rozmedzí od 60 % do 75 %, ako to vyplýva z prílohy č. 4 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení /kapitola XV, oddiel G, 44.2.b/. Zároveň je v tejto prílohe uvedené posudkové hľadisko, ktoré je potrebné aplikovať pre posudzovanie MPSVZC pri endoprotézach cit. „Pri endoprotézach kĺbov je MPSVZC závislá od pretrvávajúcej poruchy pohyblivosti a vplyvu záťaže na končatinu /napr. porucha motorickej intervácie, výrazná svalová atrofia, skrátenie končatiny viac ako 4 cm/."

V zmysle § 153 ods. 8 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v platnom znení posudkový lekár pri výkone lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s praktickým lekárom, ošetrovateľom a s revíznym lekárom zdravotnej poisťovne. Posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia môže posúdiť dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav poistenca v prítomnosti prítomného lekára so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore.

Navrhovateľ poukázal na novo doložený lekársky nález od ošetrovateľa lekára MUDr. I. S. /primár odd. ortop. a úrazov, chýr./ zo dňa 22.08.2013, ktorý predložil v súdnom konaní a s ktorým sa posudkový lekár sociálnej poisťovne, ústredie MUDr. Z.D. v lekárskej správe žiadnym spôsobom nevyporiadal a len stroho skonštatoval, čo bolo jeho obsahom. Z lekárskej správy posudkového lekára nevyplýva, ako tento nález ošetrovateľa lekára posúdil a či tento zodpovedá nálezu, ktorý popísal v tomto posudku. S touto skutočnosťou sa nevyporiadal ani krajský súd. Bez odstránenia, resp. doplnenia posudku v tomto smere nebolo možné vo veci zákonne rozhodnúť.

Navrhovateľ poukázal na to, že už pred krajským súdom prvého stupňa namietal, že posudkový lekár MUDr. Z. N. je špecialista v odbore internej medicíny a nie je to ortopéd, ktorý by vedel najlepšie posúdiť jeho zdravotný stav a komplikácie s tým spojené. Práve z tohto dôvodu považuje za podstatné, aby bol posúdený lekársky nález od MUDr. I. S., ktorý naopak je špecialistom v odbore ortopédie.

Posudkový lekár tiež nedostatočne odôvodnil vo svojej lekárskej správe, prečo rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu /TEP bilat - choroby pohybového aparátu/ pri rozpätí 60 - 75 % zodpovedá iba 60 %-ná MPSVZC, t. j. úplne na dolnej hranici, keď na druhej strane v posudku uviedol, že jeho hybnosť oboch bedrových kĺbov je ľahko až stredne narušená. Keďže sa teda jedná až o stredne narušenú hybnosť oboch bedrových kĺbov nemôže sa jednať o správne hodnotenie MPSVZC úplne na dolnej hranici rozpätia.

V danej veci si mal teda krajský súd zadovážiť nový posudok o MPSVZC navrhovateľa na základe funkčných vyšetrení, pričom posudkový lekár za účasti odborného lekára - ortopéda mal vyhodnotiť opätovne zdravotný stav navrhovateľa.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je dôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.03.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku, ktorou sa domáhal uznania viac ako 70%-nej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Pre posúdenie zákonnosti uvedeného rozhodnutia odporkyne musel súd zistiť, či sa zmenili skutočnosti rozhodujúce pre nárok na výplatu dávky a jej sumu, a teda či v danom prípade došlo k takému zhoršeniu zdravotného stavu navrhovateľa, ktoré by odôvodňovalo zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť navrhovateľa oproti miere, uvedenej v predchádzajúcich posudkoch.

Pre posúdenie nároku na zvýšenie invalidného dôchodku je podstatnou otázkou vplyv dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti.

Odvolací súd sa podrobne oboznámil s kompletným spisovým materiálom (vrátane posudkového a dávkového spisu odporkyne) a zistil, že krajský súd uznesením zo dňa 12.8.2013 sp. zn. 15Sd 138/2013-29 nariadil posudkovému lekárovi MUDr. Z.D. preskúmať zdravotný stav navrhovateľa a určiť mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a to vzhľadom na nové lekárske správy za prítomnosti navrhovateľa.

Z lekárskej správy posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia MUDr. Z.D. zo dňa 3.10.2013 vyplynulo, že po oboznámení sa s celou doručenou dokumentáciou navrhovateľa, po oboznámení sa s odbornými nálezmi vrátane lekárskeho nálezu ošetrojúceho lekára MUDr. I. S. zo dňa 22.08.2013, na ktorý sa navrhovateľ odvoláva, lekár sociálnej poisťovne, ústredie MUDr. Z.D. v lekárskej správe konštatoval, že navrhovateľ po obojstrannej TEP oboch bedrových kĺbov, hybnosť ľahko až stredne narušená, svalstvo tonizuje primerane, nie je porucha motorickej inervácie ani výrazná svalová atrofia, končatiny sú rovnako dlhé, preto zhodnotil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na dolnej hranici, t. j. 60%.

Ostatné ochorenia uvedené v dg záveroch pri osobitnom hodnotení svojou mierou podľa posudku neprevyšujú rozhodujúce zdravotné postihnutie, pri hodnotení vzájomných súvislostí majú vplyv na schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, preto miera schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola zvýšená o 10%.

Celková miera schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je podľa uvedeného posudku naďalej 70%.

Doporučované nové posúdenie na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazoval v Sociálnej poisťovni teda bolo vykonané, avšak so záverom miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť naďalej 70 %. Tvrdenie navrhovateľa, že uvedeným lekárskeým nálezom ošetrojúceho lekára MUDr. I. S. zo dňa 22.08.2013, nebola odporkyňou braná do úvahy sa preto nepreukázalo.

Posudkový lekár podľa odvolacieho súdu dostatočne odôvodnil vo svojej lekárskej správe, prečo rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu /TEP bilat - choroby pohybového aparátu/ pri 60 %-nej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť MPSVZČ, t. j. na dolnej hranici.

Odvolací súd poznamenáva, že nezistil pochybenia, ktoré by odôvodňovali iný, než vo výroku rozhodnutia uvedený právny záver. Tunajšiemu súdu sa tiež nejavilo ako potrebné, či nevyhnuté ustanoviť v danej veci pre účely predmetného konania znalca, či špecialistu (ako v odvolaní namietal navrhovateľ) za účelom posúdenia zdravotného stavu navrhovateľa, pretože tie rozpory, ktoré pri

posúdení zdravotného stavu navrhovateľa vyvstali, boli v súlade so zákonom odbornou posudkovou činnosťou odstránené objektívne a spôsobom vylučujúcim ďalšie pochybnosti.

Vzhľadom na uvedené sa aj odvolací súd stotožnil so závermi posudkových lekárov, pretože dostatočne podrobne a konzistentne vysvetlili, prečo z novodoložených lekárskeho vyšetrení nevyplýva taká zmena zdravotného stavu, ktorá by u navrhovateľa odôvodňovala zmenu doterajšieho posúdenia.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporkyňa nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.